

[Steffensen]

pædagogiske. Vi er trygge ved, at det er kommunerne, der har den endelige afgørelse af, hvordan man prioriterer de midler, som man har fået inden for den ramme, som er fastlagt, og som nødvendigvis må være beskåret i økonomiske nedgangstider.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Halvgaard må undskylde mig, at jeg må bede om at vente med at kommentere fremskridtspartiets to forslag, til de kommer til behandling umiddelbart efter påske; de er sat på dagsordenen. Jeg er ikke klædt på til at tage stilling til de forslag, han brugte sin tid på at omtale.

Over for hr. Ole Vig Jensen vil jeg gerne bekræfte, at det radikale venstre har en del af æren for, at der notorisk spares mindre på folkeskolen end alle mulige andre steder i den offentlige sektor og i undervisningssektoren. Det var noget, som vi forhandlede om i forbindelse med bloktilskudsbeskæringen, og ved den lejlighed blev det ikke blot slået fast, at der var tale om uændret standard i forhold til foråret 1982, men det blev også slået fast, at vi skulle gøre alt, hvad vi kunne, for at undgå afskedigelser af tjenestemænd i den forbindelse. Jeg håber, jeg nogenlunde har levet op til det i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Jeg er glad for, at også Danmarks Lærerforening har vist sig forhandlingsvillig på det punkt; der er jo bl.a. kommet en aftale om, at overtimer kan konverteres til undertimer. Den aftale venter vi os også noget af; den vil hjælpe mange skoleadministrationer med planlægningen.

Så vil jeg gerne vedrørende de små skoler sige, at jeg synes, det er helt rigtigt, at man rejser det spørgsmål nu og også under denne debat. Jeg har bl.a. på foranledning af hr. Ole Vig Jensen fået fremskaffet visse oplysninger vedrørende, dels hvordan det er gået med de små skoler, dels hvad der er af problemer i gældende lovgivning og administration vedrørende de små skoler. Jeg kan helt bekræfte, hvad hr. Ole Vig Jensen sagde, nemlig at skolecentraliseringen går meget stærkt i Danmark. Mens samtlige partier her i tinget har været enige om, at det var forkert, at skolerne blev større og større, er der faktisk sket det, at skolerne er blevet større og større, også her på det allersidste.

Hvis man sammenligner Danmark i 1982 med Danmark i 1966, er det sådan, at antallet af skoler med under 7 klasser i 1966 var 43,4 pct.; i 1982 var det faldet til 13,2 pct., mens antallet af skoler med over 18 klasser dengang var 21,6 pct., nu 45,9 pct. Jeg kan også belyse det på anden måde, men skal ikke trætte tinget med flere tal.

Måske kunne jeg kort nævne, at der for 10 år siden var 451 ikke-årgangsdelte skoler med under 7 klasser, hvor vi nu er nede på 126. Det bemærkelsesværdige er, at denne udvikling er sket, mens der her i tinget har været, jeg tror 100 pct. enighed om, at skolecentraliseringen nu skulle standses. Derfor synes jeg, hr. Ole Vig Jensens spørgsmål er særdeles relevant.

Så kan man spørge: ja men er der da tilbage nogle måder, hvorpå vi kan begrænse trangen hos kommunerne til at spare ved at nedlægge skoler – vi ved jo også, at der er problemer forbundet med at nedlægge skoler? Der er visse knaster tilbage i lovgivningen, og jeg skal kort nævne, hvad det drejer sig om.

F.eks. har skoler med kun én gymnastiksal den ulempe, at da man ikke må dele eleverne efter køn, vil det sige, at hvis drengene har gymnastik, kan man ikke sætte pigerne til noget i den time, og det mener jeg vi kan ændre. Jeg kan oplyse, at det kan vi vistnok ændre administrativt. Det vil jeg i så fald gøre, så her kan vi komme med en helt konkret forbedring.

Vedrørende kravet til faglokalet til fysik i 7. klasse er det løst, bl.a. ved min, men også ved en tidligere ministers indsats for nogle år siden.

Vedrørende det, der nu tales meget om, samordning af undervisningen i en børnehaveklasse med undervisningen i en 1. klasse eller en 2. klasse, så er det desværre i dag ifølge loven forbudt. Det gør det meget vanskeligt at gennemføre dette på små skoler, og jeg kan ikke give dispensation, når der er forbud mod det i loven. Det gør det igen vanskeligt at bevare en lille skole.

Så er det sådan, at fra 7. til 10. klasse må man ikke have ikke-årgangsdelt undervisning. Det er igen noget, der bevirker, at kommunen kan fristes til at skride til nedlæggelse. Så er der endvidere det problem, at mange skoler meget nødig vil miste deres status som ikke-årgangsdelt skole, og da